

[Fuglsang.]

om en hel række stoffer, som nu viser sig at være sundhedsfarlige. Der gælder det samme med hensyn til tempo og arbejdsforhold, hvor man efter min mening er nok så tilbageholdende, fordi man nødvendig vil genere arbejdsgiverne og de nok som bekendte store personligheder.

Et klart indtryk af radioens og fjernsynets klassekarakter synes jeg arbejderne oplever forud for hver eneste overenskomstsituation, eller hver eneste gang en dyrtidsregulering træder i kraft og dyrtidsportioner forfalder. Når sådan noget sker, så dukker de op som trolde af æsken, hele rækken af såkaldte nationaløkonomer, økonomiske vismænd og bankdirektører med nationalbankdirektøren i spidsen, og søger at skabe modsætninger mellem arbejderne og deres berettigede krav og så den øvrige befolkning. Men hvor meget ser og hører man til de arbejdere, de pensionister og andre mennesker, som skal have lønningerne til at slå til til skat, husleje, mad, klæder osv.? Her er der et afgjort klassemæssigt hul med hensyn til radioens udsendelser.

Det, som gælder i almindelighed, gælder ikke mindre, hvis vi tager ungdommen som ungdomsgruppe. Der er naturligvis ungdomsudsendelser og børneudsendelser, og jeg har såmænd ikke noget som helst imod, at denne ungdom også interesserer sig for Top Ti og den slags ting, men man bør i højere grad, end tilfældet er, huske, at de unge har andre interesser, andre behov i deres liv og andre krav. Der har i de senere år ofte været klaget over, at ungdommen er afpolitiseret, man har kunnet påvise, hvordan de politiske ungdomsorganisationer går tilbage i medlemstal, og der er såmænd også nogle, der giver en del af ungdommen skylden for den ringe valgdeltagelse. Det forhold, at ungdommen afpolitiseres, kan aldrig være noget, som gavner en demokratisk udvikling. Jeg mener, at de politiske ungdomsorganisationer yder en meget stor og meget nyttig indsats netop i retning af en demokratisk udvikling, men man kan ikke sige, at dette i særlig grad er kommet til udtryk i radioen og fjernsynet, hverken ved at man lader ungdommen deltage i tilrettelæggelse af udsendelser, eller ved at man inddrager ungdommen fra de forskellige grupper i

konkrete debatter om bestemte emnekredse af speciel interesse for ungdommen.

Jeg vil lige til slut sige, at det meste af det, jeg har fremdraget, er ting, som efter min mening er negative, men jeg vil ikke dermed sige, at jeg såmænd ikke også har haft mange gode timer sammen med Danmarks radio, for det har jeg som så mange andre mennesker i dette land. Men jeg har fundet det rigtigt at fremhæve det, jeg har gjort, for at vise, at dette massemedium, som radioen er, i sidste afgørende instans er og virker som et politisk instrument. Derfor har jeg også fundet det rigtigt at pege på den rolle, det kunne og burde spille i en demokratisk, progressiv udvikling i vores land.

Ib Christensen (DR):

Der tales om pressen, radio og tv som den fjerde statsmagt, og ét er givet, at informationsmagten betyder uendelig meget. Det bekræftes gennem de undersøgelser, der er foretaget, ikke mindst af de senest publicerede, at netop tv og radio — navnlig tv — har en kolossal indflydelse direkte på meningsdannelsen. Dette er den dybere baggrund for det politiske slagsmål, der sker i radiatorådet og nu i dette ting, og den politiske interesse, som magthaverne har også i andre lande for at sikre sig kontrollen med dette magtfulde medium.

Når ministeren på den ene side — nemlig side 5 i sin redegørelse — siger, at man har overdraget fra dette tings side gennem loven den suveræne ledelse af institutionen på programområdet til et uafhængigt radiatoråd; og på den anden side siger, at indirekte har folketingsindflydelse på ledelsen gennem dette, at man sikrer sig udpegelsen af repræsentanterne, så har man her i og for sig en afsløring af den hulhed, der er omkring hele dette spil. Det viser sig nemlig, at når der skal drøftes sendetider, og hvordan man skal orientere befolkningen politisk forud for et valg, folkeafstemning el. lign., så kommer jernnæven frem i fløjlshandsken, så bliver det efter en aftale direkte med de politiske partier, og det bliver direkte de politiske partier, der får indflydelse på, hvordan orienteringen skal ske. Dermed afsløres hele dette komediespil.

Danmarks radio må jo være et monopol,